

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

■ אגודת 'הפצת החיים'

לקראת ימי השובבי"ם, שבידוע מסוגלים לתיקון היסוד – ומי מאיתנו אינו רוצה לנצל ימים נעלים אלו כדבעי – אגודת הפצת החיים יוצאת במבצע מיוחד להפצת הספר הנפלא 'אור הברית' ובו לקט מיספר המידות ומבחר תפילות מתוך ספר 'ליקוטי תפילות' על ענייני תיקון היסוד.

בנוסף צורפו לספר הוספות רבות לשימוש יום-יומי, כגון: מנחה, ערבית, תיקון-חצות, קריאת-שמע שעל המיטה של האריז"ל ועוד, כאשר תחזינה עיני הקורא.

הספר מודפס בפורמט כיס, בכריכה רכה ומפוארת, ובאותיות גדולות ומאירות עיניים, כך שיהיה נוח לשימוש בדרכים ובכל רגע פנוי בימי השובבי"ם.

את הספר ניתן להשיג בחנויות ברסלב.

חוקי. הלמוד היומי

יום	יום בחדש	מותר ל' ליקוטי	ליקוטי תפילות	ליקוטי תפילות היומי	הדף
שבת	טבת	ה"ב	ה"ח	ה"א	ב"ג
א	כג	כ:	רד	שט-שי	קמא
ב	כד	כא.	רטו	שיא-שיב	קמב
ג	כה	כא:	רטז	שיג-שיד	קמג
ד	כו	כב.	רז	שטז-שטז	קמד
ה	כז	כב:	ריח	שיז-שיח	קמה
ו	כח	כג.	ריט	שיט-שכ	קמו
ז	כט	כג:	רכ	שכא-שכב	קמז

יום של הפצה

כג בטבת

לעילוי נשמת הר"ר אברהם יעקב זצ"ל
ב"ר יבלחט"א מסעוד גבאי

כה בטבת

לכבוד בדיון הבן לילד משה דוב נ"י
בהר"ר שמואל צבי בראקר הי"ו

יו"ל ע"י
**אוצרות
ברסלב**
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית משם
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
דוא"ל: braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

תחילת תהליך הריפוי

'משוגע העיירה' קראו לו, מְהַלֵּךְ היה עקב בצד אגודל, ומפעם לפעם מחליק את חליפתו המרופטת ומיישר את עניבתו המוכתמת בתנועה של חשיבות יתירה...

בינו לבין עצמו היה מקיים 'פגישות דחופות' בהן סיכם עם 'עמיתיו' על עסקאות חובקות עולם. לא לפי כבודו היה להתייחס לבני העיירה הנחותים ביחס למעמדו הרם; את צחוקם המתגלגל היה מפרש כבורות וחוסר דעה – 'מרוב טיפשותם אין הם יכולים להשיג את רום מעמדי ורוחב בינתי', היה אומר לעצמו.

בתחנה לבריאות הנפש התקשו לסייע לו; הוא לא היה מוכן לשתף פעולה; לדידו הוא הרי היחיד שעדיין נותר שפוי מכל סובביו. לאחר מאמצים מרובים הצליחו לשכנעו לקבל תרופה כלשהי.

עברו ימים מועטים והנה מיודענו גונח ובוכה, רק עתה החל לקלוט שבעצם הוא חולה. הוא מתבייש ומיצר על מצבו המר. לא, הוא עדיין לא יכול להיגמל מדחפיו ושיגעון הגדלות שלו, אבל הוא כבר מכיר בכך שהוא זקוק לטיפול.

פני הרופא האירו, "אתה בדרך הנכונה, אם הינך כבר חש בחוליך ומשווע לעזרה, הרי הגענו לנקודת מפנה חשובה, שיתוף הפעולה מצייד מובטח, וישועתך קרובה מתמיד."

■ ■ ■

מתהלך האדם בעולם ולא חש בשיגעונו; הוא מוצא קורת-רוח ממעמדו האינתי שגדמה לו ככלתי ניתן

לערעור, ולפעמים הוא מיצר על שאין הכול מכירים בגדולתו, אך אינו מבין שבעצם כל הקלחת בה הוא נתון אינה אלא שיגעון מוחלט.

בקלילות-דעת הוא מחליף עולם נצחי, מלא תענוג מופלא מאין כמוהו, בעולם חולף, מלא ייסורים וחסרונות. הוא אפילו לא חש בהפסד הנוראי – אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטותי (פוטה ג' ע"א) וככל שמוסיפים לחטוא, כן גוברת רוח השטות והוא פשוט לא קולט את הנעשה עמו, כאשר כל מעייניו נתונים רק למעמד ולהצלחה בעולם המודומין הזה.

זהו למעשה שורשה של גלות הנפש והגוף – 'כל הצרות והיסורים והגלות אינו אלא לפי ערך חסרונו

הדעת" (ליקוטי מוהר"ן ח"א כא, יא). כאשר אדם אינו מקדש את עצמו – דעתו נפגמת, וכשדעתו נפגמת הוא נופל שוב לתאוות רעות, כתוצאה מכך דעתו הולכת ונחסרת, וחוזר חלילה.

רבינו הקדוש מלמד אותנו, שהדרך היחידה לעצור את המעגל הנואש הזה הוא, 'להוליד מחדש' את הדעת. לשם כך צריך אדם לזעוק אל ה'. הזעקה מולידה דעת, שבכוחה הוא מתחיל להכיר מחדש מהי תכליתו בעולם והוא מתחיל לרחם על עצמו ולהזהר שלא יאבד את האוצרות היקרים שניתנו לו.

אך מה לעשות והחולה אינו מוכן לשתף פעולה? הוא הרי סובר שהוא בריא ואינו רואה סיבה דחופה לצאת ולזעוק, נדמה לו שדעתו דווקא רחבה היא וכי הוא משכיל לנצל היטב את החיים.

לשם כך ניתנו לנו ימי השובבי"ם הקדושים, "שבהם נוהגים הכשרים להתענות ולזעוק לה' יתברך בתפלות וסליחות", כלשונו של רבי נתן.

בפרשיות אלו אנו קוראים על ירידתו של עם ישראל לגלות מצריים וגאולתו משם, כאשר המניע העיקרי לגאולה היה ה"יזעקו – ותעל שועתם אל האלוקים". הצעקה היא שהולידה אצל עם ישראל את הדעת האמיתית להכיר מיהו הבורא והמשגיח, ובכוח זה הם יצאו מן הגלות.

פרשיות אלו שראשי תיבותיהן "שובבי"ם" כמו קוראים אל האדם את

קריאת הלב: "שובו בני שובבים", כלומר, שובו מחולי הנפש הזה של שקיעה בעולם דמיוני (משוגע מכונה 'שובב' בלשון המקרא), והתחילו גם אתם לקחת את התרופה היעילה של צעקה אל ה' כפי שעשו אבותינו במצרים.

הסגולה הטמונה בפרשיות אלו – שלפחות נכיר בכך שאנו חולים. זה עצמו כבר יביא להמשך תהליך הריפוי; וכהמשך דבריו של רבי נתן שם: "וכשיבין האדם בעצמו כל זאת, איך הוא שובב ומשוגע ממש, כי הולך אחרי שרירות לבו ואינו מסתכל על תכליתו הנצחית – בודאי יחוס על עצמו ויצעק הרבה לה'. ועל ידי זה יזכה להוליד הדעת, שעל ידי זה עיקר הגאולה בכלל ובפרט, בכל אדם ובכל זמן"

(עפ"י ליקוטי תפילות, גילוח ה, ח).

מה ששמחה יכולה לעשות

תוכה של ההכרה ולהפנים אותה, נדמה שכמעט בלתי אפשרי. מה עוד שדבר זה יחייב אותי להשתפר, יתבע ממני להתאמץ ולהשקיע את חלבי ודמי. הרבה יותר קל פשוט להתעלם מהכול – וזהו, להיות כאותה בת יענה מפורסמת הטומנת את ראשה בחול בעת סכנה.

נ... אז הרעיון של יישוב הדעת נגנו? לא! יש עצה – 'שמחה'!

כשאדם בשמחה הוא משתחרר מכל הכבלים המחשבתיים שהדעת שלו כבולה בהם, כל הטרדות והבלבולים כבר לא לוחצים כל-כך, והוא יכול להתפנות לרגע של אמת.

"כי שמחה הוא עולם החרות, בכחנית 'כי בשמחה תצאו'... שעל ידי שמחה יוצאין מן הגלות!"

השמחה מעניקה גם אומץ ותעוזה לאדם, כך שאינו מפחד להתמודד עם האמת.

השתדל בכל מצב לשמח את עצמך, התבונן בנקודות הטובות שצ'ק'ך, ביכות הגדולה שנפלה בחלקך להיות יהודי, עבד ה'!

כשתתרגל במידת השמחה, להסתכל על חצי הכוס המלאה, תוכל ביתר קלות ליישב את הדעת כל יום, לשבת עם עצמך שעה ביום, להתבונן, להעמיק ולבטא את התובנות שתיגע אליהן בפה, לפני הבורא יתברך.

כך תקבל דיחפה מתמדת להתעלות ולהגיע אל השלימות.

משותף, אולי ישנו לקוי אחד שמתבטא בכל הליקויים הללו?

ובכן ישנו:

"מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך, הוא רק מחמת שאין להם יישוב הדעת". כל הליקויים שבגללם אנו רחוקים מה' – סיבתם אחת: חוסר יישוב דעת אמיתי; אילו היינו מיישבים דעתנו היטב ומתבוננים נכונה במצב שלנו, היינו תופסים עד כמה ארעיים ופעוטי ערך הם כל ענייני עולם הזה, ועד כמה השלימות הרוחנית היא הרווח הנצחי והיחיד.

בעצם, כולנו יודעים שהעולם הזה דומה לפרוזדור, והעולם הבא – לטרקלין. אף אחד מאיתנו לא יסכים לוותר על הנחת תפילין ולו ליום אחד, גם תמורת הון עתק. כל החסרונות שלנו נובעים מכך שהידיעה הזאת עמומה, חיצונית ומטושטשת.

אילו היה לאדם יישוב דעת, הוא היה מחדד את הידיעה הנ"ל, מרגיש אותה, מפנים אותה – ואז לא היה חוסך כל מאמץ שבעולם להגיע לשלימות רוחנית, ו"בוודאי ישוב אל ה'", כלשון המאמר שבכותרת.

העצה היא אפוא יישוב הדעת.

עצור לרגע את מרוצת החיים, חשוב והתבונן בכל מה שאתה בעצם כבר יודע. כך תפנים את הידיעה ותחדד את ההכרה.

אמת, לא קל לעצור את שטף המחשבות והטרדות. להעמיק ולהתבונן – קשה כפליים. להחזיר את הידיעה הזו לתוך

"מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך... הוא רק מחמת שאין להם יישוב הדעת... והעיקר להשתדל ליישב עצמו היטב 'מה התכלית מכל התאוות ומכל ענייני העולם הזה'... ואזי בודאי ישוב אל ה'.

"אך דע שעל ידי מרה שחורה, אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו ליישב דעתו. רק על ידי שמחה... יוכל ליישב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות בכחנית 'כי בשמחה תצאו' (ישעיה נה)".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב י')

המילים היום איבדו מערכן, כותרת כגון "קריאת מאמר זה עשויה לשנות את חייך" יכולה להתפרש כהודמנות להגדיל את נפח הארנק במקרה הטוב, או את נפח ארנקו של המפרסם במקרה האחר...

להבדיל באלפי הבדלות, המאמר שבכותרת יכול באמת לשנות לטובה את כל החיים, וגם את החיים שאחרי החיים.

שאל את מי שתמצא, והוא יאמר לך: "צריך להשתנות, להשתפר". מי? אני, אתה, הדור שלנו, כ-ל-ל-ם."

אם תמשיך לשאול כמה להשתפר, תקבל תשובות מגוונות מאד: אהבת ישראל, יראת שמים, דרך ארץ, הסתפקות, תפילה, שמירת הלשון, ברכות כבונה, מידות טובות, ולא לאחרונה – עמל התורה.

כל התשובות הללו נכונות, אבל אולי ישנו איזה שהוא מכנה

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

החסיד ר' אריה לייב שפירא

'אמור אל הכהנים', ועכשיו אני באמצע הליקוטי הלכות' שעל התורה הנ"ל. וזה לא הפעם הראשונה שאני לומד ככה. וממילא כשאני לומד 'תורה' אני זוכר הפירושים; ומה אגיד לך – זהו טעם אחר לגמרי!"

כל ימיו השתוקק להשתטח על ציון רבינו, ואכן, לקראת ראש-השנה תש"ן זכה לנסוע לראשונה לאומן. מייד בשוכו נרשם לנסיעה הבאה בתשנ"א, אך כשישב בשנית מאומן שוב לא נרשם...

היה זה לפנות בוקר יום שישי, ח"י בטבת תשנ"א, טבל כדרכו טבילות רבות, ותוך כדי כך, כשנפשו זכה ומטוהרת, השיבה ליוצרה.

נקודה

הרשעים אינם נהנים מתאוותיהם; הנקודה היהודית מפריעה להם.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א רעד)

לבל יפול ברשת הכבוד, ואכן יגע ועלתה בידו. בעיני רבים נתפס כאדם פשוט, יהודי חביב ותו לא, אל פניתו הקבועה בבית-הכנסת נהרו תמיד זאטוטים שנהנו מסוכריות שהיה מחלק להם. הוא מצדו שאב הנאה מרובה מכך – וכי זקוק הוא לאותות כבוד ממישהו?! את בוראו עובד הוא או שמא את בני האדם?!

אחיו ר' שמואל שידע את גדולת דרכו, התבטא בהודמנות בענוות-חן: "עובד ה' באמת – זהו אחי ר' אריה לייב, ואילו פרסום – יש לי"...

מיחידי סגולה שהשכילו לצעוד בשביל ההתבודדות היה; ימים תמימים עשה בחברת שיה-השדה, הרחק משאון הכרך, אם זה ביערות ירושלים, אם זה בהרי מירון השוממים, כשאין עמו אלא ספריו הרבים ומעט אוכל לקיום נפשו.

עם כל הצטננותו הרבה, הרי כשמדובר היה בהפצת אורו של הצדיק, חוגר היה ר' לייב מותניו, נודד ממקום למקום, מאסף נפשות ומשקה אותם ממעיינות המרפא של רבינו. הוא לא חש בושה להתרועע עם צעירי הצאן, לקשור עמם שיחה, ואף לקח אותם ליער כדי להטעימם מטעמה של התבודדות.

כך הוא מיעץ למקורב צעיר: "הייתי מרוצה מאד אם תתחיל ללמוד כל 'תורה' מליקוטי מוהר"ן על הסדר עם כל הפירושים. ואולי תעשה כמו שאני עושה: הנה אני לומד לפי הסדר. עכשיו היא פרשת 'אמור' והתחלתי תורה ב'

נולד ביום כ"א באלול שנת תרפ"ג לאביו ר' שלמה יצחק, מנקה הדעת שבירושלים העתיקה.

בילדותו היה מנחירי התלמידים בתלמוד-תורה יעץ חיים'. בהיותו בן עשר התייתם מאביו. מאוחר יותר למד בישיבת נובהרדוק, שם נודע בהתמדתו, ואף סיים את הש"ס.

בימים ההם התקרבו לחסידות ברסלב כמה צעירים מבני היישוב הישן, ביניהם אחיו הגדול – שהתמדתו העצומה ויראת ה' שבקרבו היו לשם דבר – רבי שמואל.

אחווה גדולה שררה בין השניים, כאשר רבי שמואל משמש עבורו כעין אב. ר' אריה לייב הושפע עמוקות מהליכותיו הקדושות של אחיו הנערץ, והחל דורש וחוקר אחר דרכה של ברסלב, ומשגילה את האוצרות היקרים הגנוזים בכתבי הנחל נובע דבק בכל לבו באורחות הצדיק.

תוך תקופה קצרה התקבל בקרב חסידי ברסלב כאחד מן המנזיין. באותה עת התגורר בירושלים החסיד ר' מרדכי קעז שעלה מפולין. כראותו את התמדתו ותום לבבו, לקחו לחתן לבתו.

עם התקרבותו התמסר ר' אריה לייב בכל מאוודו לקיום עצותיו של רבינו. כארי היה קם בחצות לילה, ערך ש"י טבילות, ולאחר אמירת 'תיקון חצות' יצא להתבודדות ממושכת ביערות העוטרים את ירושלים. בשוכו הגה בתורה עד לתפילת שחרית.

כל ימיו היה ר' אריה לייב נחבא אל הכלים, יגיעה רבה יגע

הנומר היהודי

הערתה של המנהלת פילחה כחץ את מוחו של איוון. משהו רחוק ומוזר, בלתי נתפס, החל לנגן על מיתרי לבבו – יהודי... יהודי – מה זה יהודי?! איך הוא הינו יהודי?! מדוע יהודי הוא יותר מכל בני כיתתו?...

נפרד איוון איוונוביץ ממוריו וחבריו, ועבר לכפר שבו ישמש ככומר ומורה לתושבים.

כבר זמן רב הכשיר איוון את עצמו לתפקידו, אבל עכשיו עם התממשות חלומו, לא הרגיש מאושר ושבע רצון.

יהודי!! מילה זו הופיעה במחשבתו פעמים רבות ביום, ועוד יותר – בחלומותיו.

לבסוף החליט איוון לברר בעקביות את פשר המילה יהודי; וכאשר החל לברר, גם עלה על ממצאים ועקבות...

תוצאות אלו הביאו אותו לשיבה לצור מחצבתו.

כששב לעמו ולאוקויו למד בחשק ובהתמדה את לימודי היהדות. התורה וההלכות האירו את עיניו והוא חש עצמו מאושר על שמשמייים כיוונו אותו למקומו ולשורשו. משום-מה כינו אותו 'הכומר היהודי' וכינו זה לא סר ממנו גם באחרית ימיו.

בימי הרעב שהשתררו באוקראינה בעקבות המהפכה הקומוניסטית, הגיע מישוה אל ר' אליעזר אקרמן, ממקורבי ברסלב, שהיה נגיד ונדבן, וסיפר לו על מצוקתו של 'כומר יהודי' המתגורר במקום פלוני.

ר' אליעזר סקרן היה לראות במו עיניו כומר יהודי ונסע אליו בעצמו. הוא ראה לפניו יהודי ישיש בעל הדרת-פנים ועיניים משרדות חכמה ופקחות, וזה סיפר לו את קורות חייו המעניינים. מובן מאליו כי הגביר שש לעזור ליהודי היקר.

– מן החדר, ארבו לו החוטפים והעלוהו בחכתם. יענקל'ה הובל עם שאר המגויסים לריכוזי הצבא; ומפני שקטן היה מכדי להתגייס, שלחוהו לבית כומר כפרי, על מנת לחנכו בדתם ולהכשירו לצבא בבוא מועד.

בתחילה נהג יענקל'ה ליטול ידיו לסעודה, לברך ולקרוא קריאת שמע על פי הזיכרון, אבל במרוצת השנים שכח את מוצאו וגדל ככל ילדי הכומר.

בהגיעו לגיל גיוס לא זכר אפילו את שמו הקודם, עירת הולדתו נגוזה מזיכרונו, וההווה השתלט על כולו.

הקנטוניסטים הכישרוניים במיוחד נשלחו ללמוד בפנימיות צבאיות והוכשרו לתפקידים שונים. איוון איוונוביץ נשלח אף הוא למכללה והשתלם במדעי הכמורה, בדרך מאמצו הכומר.

בסיום לימודיו בהצטיינות נבחנו כל חברי כיתתו במבחן קשה ומחמיר ביותר. רובם של התלמידים נכשל במבחן, ורק איוון איוונוביץ עבר אותו ב-100 אחוזי הצלחה.

כאשר ערכו ראשי המכללה מסיבת סיום לתלמידים, העלו על נס את הישגיו של איוון איוונוביץ ואיחלו לו הצלחה רבה בדרכו החדשה.

כיוון שנאומו תהילה ושבחים הורעפו על ראשו של איוון, קלטו אוזניו הערה מפי מנהלת בית הספר: "מה הפלא שהצלחה יותר מכולם? הלא ראש יהודי לו!"

איוון איוונוביץ שב ליהדותו בעקבות פליטת פה של מנהלת בית-ספר בתקופת הצאר ניקולאי. ומעשה שהיה כך היה.

בעת שהיא הייתה גזרת הקנטוניסטים בתקופה. החוק הנורא שלא פסח על יהודים כגויים, קבע 25 שנות גיוס לחייל. בדרך כלל גויסו ילדים בני 12-11, אך העשירים עשו ככל יכולתם למלט את בניהם מן הגיוס הכפוי שהסתיים כמותם או בהטמעתם בסביבה הנוצרית.

כך הגו את הרעיון לשחד את השוטרים הממונים על הגיוס, ובבואם לישוב יהודי לגייס את חייבי הגיוס, באו הגבירים עמם בדברים ושיחדו אותם בממון רב כדי שיפסחו על בניהם היקרים.

השוטרים קיבלו את השוחד, אבל היות שלא רצו להסתכן בהפחתת מכסת המגויסים מן הרשום בניירות, ארבו לילדי ישראל בני עניים ותומים, וחטפו אותם לעבודת הצבא במקום בני הגבירים. חוטפים אלו לא בחלו אפילו בילדים קטנים מאד, ובלבד למלא את המכסה, ליהנות מן השוחד ולהציל את עורם.

'איוון איוונוביץ' נולד בשכונה יהודית בעיירה רוסית. אביו סנדלר היה שהתקשה מאד בפרנסת משפחתו הגדולה, ואמו שבתה חיים בצעירותה.

באותו ערב סוער, בשוב איוון – או נכון יותר 'יענקל'ה'

השבוע לפני...

השבוע לפני 84 שנה

■ י"ט בטבת, שנת תרפ"ו – 'בית חרושת' ליראת שמיים.

דמותו הנפלאה של החסיד הדגול רבי אהרן לייב ציגלמן, מגדולי ברסלב בפולניה, קורנת ומשתקפת בשלל צבעים זוהרים. מפעליו הגדולים להפצת אורו של רבינו הקדוש בעולם, ניכרו היטב בראש כל חצות. בזכותו מלאה הארץ בספרי ברסלב, ומחס היינו רבים וטובים את נשמתם הצמאה.

אולם רבי אהרן לייב, חדור באמונת חכמים מוצקה, לא נתן לעפעפיו תנומה, ומפעם לפעם יזם רעיונות חדשים אך להגדיל את מעגל המתקבלים לדרך רבינו ולהרעף טללי אורות על לבותיהם של ישראל.

על רעיון אחד מני רבים נקרא הפעם מתוך מכתב שכתב לידידו היקר רבי יצחק מאיר קורמן, בשנת תרפ"ו, ביום ג' לסדר 'ואלה שמות':

"אבשרך בזה ענין גדול מה שעזר לנו ה' יתברך – והוא, זכותי בעזרת החונן דלים וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, ועלתה על רעיוני לדבר ולייסד בבית-החסידים שלנו משמרות ללימוד ספרי רבינו ז"ל ברבים על כל היום כולו, משעה 12 עד 9 בערב, באופן שה'פאקריק' (= בית החרושת) של יראת שמים (ראה ימי מוהרנ"ת ח"א לח) לא יהיה בטל, כדי שבכל עת מצוא אשר יהיה לאיזה איש עת פנוי ויבוא לבית המדרש, ימצא לשמוע דברי אמונה הנובעים מה'נחל נובע מקור חכמה'.

'ויש בלבי הרבה לכאר בזה, ובמוחי מתנוצץ על ידי זה ענין גדול להשאר דעת רבינו הקדוש ותפוצת אורו הקדוש, הן אצל אנ"ש בעצמם והן בכל העולם, בפרט כעת, אשר הציון הקדוש ואנשי מעמד נתרקו מאתנו בעוונותינו הרבים, וכמעט חס ושלום נכבה חלילה פנימיות הארת והשאר דעת רבינו הקדוש בעולם, אשר הר' אברהם ע"ה בספרו 'כוכבי אור' המתיק לכאר ענין 'ט'לוואן', עיין שם (כוכבי אור, שיחות וסיפורים ג – על דברי רבינו המובהק בחי מוהר"ן שו: 'אזש שלי תוקד עד שיבוא משיח). ולכן מאת ה' היתה זאת, ואברך ה' אשר ייעצנו, ויהי רצון שנוכה להתחוק בזה.

"התחוקנו אני וידידנו הר' יצחק נ"ו ברייטער, וקיימנו בעצמנו ב"ה זה שלשה שבועות. וכדי לחזק הענין, מוכרח אני בעצמי להיות אצל הלימודים, אף לבטל כל שיעורי שלי, בשביל תיקון צורך רבים ותורה דרבים העולה על הכל. חוץ מהשעה אשר קבלתי על עצמי בלי נדר ללמוד בעצמי, מוכרח אני עוד להיות גם בלימודים של שאר אנ"ש, כדי שיהיה לצוותא.

"ה' יתברך יעזור שנוכה להיות שלוחו דרחמנו ומשרתי רבינו הקדוש – להפיץ על ידינו אורו ודעתו הקדושה בעולם, שזה כל תקוותי שתמלא הארץ דעה – הוא דעת רבינו הקדוש בעולם" (אור צדיקים ב"ב תשל"ב, מכתב ז).

לחידודא

חידה מס' 36

כמה פעמים השתמש רבינו בתפילותיו בזכות אבותיו הקדושים?

הפתרון לחידה מספר 35

באיזה סיפור מהספר 'סיפורי מעשיות' נרמזות הציצית והתפילין?
בסיפור הרביעי 'ממלך שגזר שמד' (בסוף המעשה)

זכה בהגרלה לחידה מס' 34

חגי ציטרינבוים, אלעד.

בזכות קניה בסך 50 ₪, בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

שאלה:

למה דורש רבינו להתחדש תמיד בעבודת ה' ואיך עושים זאת?

תשובת הרב מאיר שלמה

ההתחדשות דרושה לאדם העובד את ה', כדי שהוא לא ישקע בהתיישנות שהופכת את כל עבודתו להרגל, בבחינת "מצוות אנשים מלומדה".

רבינו מגלה שלכל אחד יש אפשרות וכוח להתחיל בכל פעם מחדש, כיון שההתחדשות טבועה בבריאה ועל ידי שהבריאה כולה מתחדשת יש גם לכל אחד הכוח להתחדש.

וכך כותב מוהרנ"ת: "כל יום ויום הוא בריאה חדשה ממש, כי היום הזה עדיין לא היה מעולם. ועיקר ההתחדשות בכל יום ויום הוא רק בשביל להמשיך ולהאיר מקדושתו העליונה עלינו מחדש, לעורר אותנו להתחדש בכל יום ויום ברצונות הזקים וחדשים לה' יתברך" (ליקוטי הלכות, ברכות השחר ה).

עושים זאת בעיקר על ידי שמסירים את "מניעות המוח", מועבירים את המחשבות המיותרות, אז מתגלים כוחות הנפש שטמונים בנו להתחיל מחדש.

מניעות המוח נובעות בעיקר:

א. מזיכרון הכישלונות של העבר – 'שהרי גם בעבר לא הצלחתי להחזיק מעמד' – וממילא משליכים מכך על העתיד – 'בטח שגם עכשיו אפול'...

ב. מאי הוודאות לגבי העתיד – 'שהרי אני לא כזה תמים, ואני כבר מכיר את עצמי שבדרך כלל אני לא מחזיק מעמד לאורך ימים, ואם גם עכשיו אפול, הנפילה שתגיע רק תכניס אותי לתסכול גדול יותר'.

לפיכך צריכים אנו לחרוט עצמוק במוח ובלב, שההתחדשות השלילית שלנו מהעבר, מקורה אך ורק ביצר הרע. אין לנו להתחשב עם קורות העבר כלל וכלל, כדברי רבינו, ש"אצלו הדרך, שכל מה שעבר והלך – נפסק והולך לחלוטין; ואינו מבלבל כלל עצמו במה שכבר עבר והלך" (שיחות הר"ן כו).

ולגבי העתיד יש לזכור, שכל התעוררות להתחדש, מעוררת את חסדי ה' והוא נותן כוח חדש להתגבר על היצר, כדברי מוהרנ"ת: "המקורבים להצדיק האמת, הם מאמינים שכל יום ויום שבא לעולם הוא עניין חדש לגמרי... עד שממשיכין חסדים חדשים בכל יום מחדש" (ליקוטי הלכות שם).

בכל פעם שאדם מתגבר לשוב ולהתחדש – בשמיים מתפארים בכך מאוד, שאדם השרוי במצב ירוד שכזה שב ומתחדש; ואף אם לא יחזיק מעמד, בכל זאת עם ההתחדשות עצמה ה' מתפאר, ועל ידי זה מתעוררים בשמיים רחמים גדולים, לזרו מאוד את גאולת נפשו.

זכות אלו שמתגברים להתחדש כל הזמן, ניוושה כולנו, כדברי מוהרנ"ת: "על ידי כל אלו היראים שילכו בדרך זה, לכלי להניח להפיל את עצמן בשום אופן בעולם, רק להתחיל בכל יום מחדש – על ידי זה נוכח לביאת משיח" (שם, קריאת התורה ו).

"וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעִבְדָּה קָשָׁה" (שמות א, יד) – "בקושיא" (תיקוני זוהר כח ע"ב).

דברים שבקדושה אינם באים בקלות; כשיהודי רוצה לזכות לדבר שבקדושה היצר מערים בדרכו קשיים רבים ומגוונים: קשיי פרנסה, עצלות, טרדות, עייפות ורבים נוספים.

אך הקשה מכול הוא – הספק המכרסם בלב.

כשלבנו של אדם אינו שלם עם דרכו, והוא מתלבט אם ראוי לו ללכת בה אם לאו, זה הקושי הגדול מכולם, כי אז אפילו אם הוא עושה את הדבר שבקדושה, הוא אינו עושה אותו כראוי.

במצב כזה שספקות וקושיות מבלבלים את דעתו ומפריעים לו מלעשות את רצון ה', אין עצה אחרת אלא לעצוק ולהתחנן לה' שיוורה את דרך האמת-לאמיתה ויעילהו מטעויות, כפי שהתחנן דוד המלך: "הורני ה' דרכיך" (תהילים כו); "אהלך באמתך" (שם פו); "הורני ה' דרך חוקיך" (שם קט) וכתנה פסוקים רבים.

זאת אפשר ללמוד מדברי הוזהר שפירש את הפסוק "וימררו את חייכם בעבודה קשה" – קשה זו קושיה, כי כל הגלויות נקראות על שם מצרים, שהיו מצרים לישראל כמובא במדרש (בראשית רבא, טז), והקושי הגדול ביותר שנובע מהגלות הוא הקושיות והספקות שיממרים את החיים.

העצה לכך היא, ללכת בדרך אבותינו במצרים – להתאנח ולעזוק אל ה', כמו שכתוב: "ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויעזקו" (שמות ב, כג).

(ליקוטי מוהר"ן ה"ב מו)

"כִּי אֲנֹכִי כִּי אֶלְךָ אֶל פְּרֻעָה" (שמות ג, יג). "שְׁלַח נָא בְּיַד תְּשֻׁלַּח" (שם ד, יג). "וַיַּחַר אַף ה' בְּמֹשֶׁה" (שם יד).

הצדיקים בורחים מן השררה, אולם רחמיהם על ישראל גוברים על כך והם מנהיגים את ישראל למרות הענווה שלהם.

ברם, כשבני ישראל חוטאים ח"ו והקב"ה כועס עליהם, זה גורם גם לצדיקים שלא לרחם עליהם והם מסרבים להנהיג אותם.

לכן, אם ברצוננו לגרום לכך שהצדיקים ינהיגו את ישראל, עלינו להתרגל לכבוש את כעסנו ולהתנהג תמיד במידת הרחמנות. כך גם הקב"ה יתנהג עמנו במידת הרחמנות וגם הצדיקים ירחמו עלינו וינהיגו אותנו.

משה רבינו סירב לגאול את ישראל ולהנהיג אותם בטענה הענוותנית: "מי אנוכי... שלח נא ביד תשלח" הסיבה לכך הייתה חרון אף ה' – "ויחר אף ה' במשה" – דבר שגרם לו לסרב להנהיג את ישראל. רק כאשר גברו רחמי ה' על ישראל, שלא יאבדו לגמרי, הכריח את משה להנהיגם ולהוציאם ממצרים.

(ליקוטי מוהר"ן ה"א יח, ב)

דרכצדיקים
לחמם את הנשמה
 מגוון מסלולי חורף מרתקים
 בדרך צדיקים
 ההרשמה **בעיצומה**
 יחסי: רח"ב בית ישראל 38 בני ברק; רח"ב רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות
1-800-255-522
 24 שעות ביממה
 להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר
 בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
 לישיבה ופצלה, ליוזם פרנסה,
 לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחה חיים

המפייצים						
הר"ר שמואל אגנל הי"ו תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת היכנס בנו אלעזר נ"ל לעול תורה ומצוות זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו נ"ל לראות רב נתח דקדושה	הר"ר משה קניג הי"ו תרם והפיץ 500 גליונות לעיני זקנו רבי יעקב גרשון ב"ד אלעזר מרדכי קניג ז"ל נלב"ע י"ב סבת תשס"ט זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו נ"ל להתברך בכל מילי דמיטב	הר"ר אברהם שפירא הי"ו תרם והפיץ 500 גליונות לעיני זקנו רבי אריה לייב ב"ד שלמה יצחק שפירא ז"ל נלב"ע י"ח סבת תשנ"א זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו נ"ל להתברך בכל מילי דמיטב	הר"ר ישראל גבאי הי"ו והר"ר פנחס גבאי הי"ו תרמו והפיצו 2000 גליונות לעיני רבי אברהם יעקב ז"ל בן יבלחט"א מטעוד גבאי נלב"ע ל"ג סבת תשנ"ב.ת.צ.ב.ה.	הר"ר ישראל סוקר הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת הולדת הנכד גדליהו אהרן נ"ל בן הר"ר משה נתמן סוקר הי"ו זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה	הר"ר מאיר רובינשטיין הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת אירוסיו בנו נתמן נ"ל ולכבוד שמחת היכנס בנו אהרן נ"ל לעול תורה ומצוות זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה	הר"ר שלמה זלמן עלביג הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת פדיון הבן להילד משה דוב נ"ל בן גיסו הר"ר שמואל צבי בראקר הי"ו זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו להתברך בכל מילי דמיטב
הר"ר משה המבורג הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת היכנס בנו עזרא אליהו נ"ל לעול תורה ומצוות זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה	הר"ר רפאל רוזן הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת היכנס בנו ישראל לייב נ"ל לעול תורה ומצוות זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה	הר"ר נתן הירש הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת הולדת הבת שח"י זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה	הר"ר נתן הירש הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לעיני רבי אריה לייב ב"ד שלמה יצחק שפירא ז"ל נלב"ע י"ח סבת תשנ"א זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו להם להתברך בכל מילי דמיטב	הר"ר נתן הירש הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לעיני רבי אריה לייב ב"ד שלמה יצחק שפירא ז"ל נלב"ע י"ח סבת תשנ"א זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו להם להתברך בכל מילי דמיטב	הר"ר רפאל רוזן הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת היכנס בנו ישראל לייב נ"ל לעול תורה ומצוות זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה	הר"ר משה המבורג הי"ו תרם והפיץ 1000 גליונות לכבוד שמחת היכנס בנו עזרא אליהו נ"ל לעול תורה ומצוות זכות ההפצה ויחסי הרבים עימדו לו לראות רב נתח דקדושה

זכות עולם בהפצת האוצרות